

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ : ผลกระทบของการเปิดเสรีทางการเงินของประเทศไทยที่มีต่อ
ตัวชี้วัดทางการเงิน

ชื่อผู้เขียน : นางสาวโศภภรณ์ แซ่ตั้ง

ชื่อปริญญา : เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชา : เศรษฐศาสตร์การเงิน

ปีการศึกษา : 2541

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ :

1. ผศ.ดร. ประสาร บุญเสริม	ประธานกรรมการ
2. รศ.ดร. เกษร หอมขจร	
3. รศ.ดร. อวิธ นิลใบ	

ประเทศไทยเปิดเสรีทางการเงินตั้งแต่กลางปี พ.ศ. 2533 ทำให้เงินทุนต่างประเทศไหลเข้าและไหลออกได้ง่าย นำไปสู่การประกาศเปลี่ยนแปลงระบบอัตราแลกเปลี่ยนเป็นแบบลอยตัวเมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม พ.ศ. 2540 ดังนั้น การศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบจากการเปิดเสรีทางการเงินและการเปลี่ยนแปลงระบบอัตราแลกเปลี่ยนเป็นแบบลอยตัวที่มีต่อตัวชี้วัดทางการเงิน จึงเป็นสิ่งที่น่าสนใจอย่างยิ่ง เพื่อที่จะเสนอแนะแนวทางในการควบคุมปริมาณเงินภายในประเทศให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอิทธิพลของปัจจัยทางการเงินและผลของนโยบายเปิดเสรีทางการเงินของประเทศไทยที่มีต่อตัวชี้วัดทางการเงิน และพยากรณ์ค่าตัวชี้วัดทางการเงินในปี พ.ศ. 2542 โดยศึกษาทั้งตัวชี้วัดทางการเงินของปริมาณเงินตามความหมายแคบ (m_1) และตัวชี้วัดทางการเงินของปริมาณเงินตามความหมายกว้าง (m_2) ซึ่งใช้ข้อมูลรายไตรมาสของธนาคารแห่งประเทศไทยในปี พ.ศ.

2530-2541 และประมาณค่าแบบจำลองด้วยวิธีการทางเศรษฐมิติ โดยใช้สมการถดถอยพหุคูณ และวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (ordinary least square: OLS) และพยากรณ์ค่าของตัวทวิคูณทางการเงินด้วยสมการ โครงสร้าง โดยอาศัยวิธีการปรับค่าของแนวโน้ม

ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลในการกำหนดค่าตัวทวิคูณทางการเงินตามความหมายแคบ ได้แก่ ตัคส่วนการถือเงินสดต่อเงินฝากกระแสรายวัน ความผันแปรของปริมาณเงินฝาก และตัคส่วนระหว่างอัตราดอกเบี้ยภายในประเทศต่ออัตราดอกเบี้ยต่างประเทศ โดยมีค่าของความยืดหยุ่นเท่ากับ -0.322, -0.105 และ -0.072 ตามลำดับ สำหรับปัจจัยที่มีอิทธิพลในการกำหนดค่าของตัวทวิคูณทางการเงินตามความหมายกว้าง ได้แก่ ตัคส่วนการถือเงินสดต่อเงินฝากรวม ความผันแปรของปริมาณเงินฝาก และตัคส่วนระหว่างอัตราดอกเบี้ยภายในประเทศต่ออัตราดอกเบี้ยต่างประเทศ โดยมีค่าของความยืดหยุ่นเท่ากับ -0.717, -0.132 และ -0.028 ตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบว่า นโยบายเปิดเสรีทางการเงิน และนโยบายเปลี่ยนแปลงระบบอัตราแลกเปลี่ยนเป็นแบบลอยตัว ทำให้ตัวทวิคูณทางการเงินทั้งสองความหมายมีค่าสูงขึ้น ทั้งนี้ นโยบายเปิดเสรีทางการเงินไม่นับยัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น 90% สำหรับตัวทวิคูณทางการเงินตามความหมายแคบ แต่สำหรับตัวทวิคูณทางการเงินตามความหมายกว้างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น 90% และจากผลของการพยากรณ์พบว่า ค่าของตัวทวิคูณทางการเงินตามความหมายแคบ และตัวทวิคูณทางการเงินตามความหมายกว้างมีแนวโน้มสูงขึ้นในปี พ.ศ.2542 โดยมีค่าอยู่ระหว่าง 0.92-0.97 และ 11.32-12.32 ตามลำดับ

ผลการศึกษาทำให้ได้ข้อเสนอแนะว่า ธนาคารแห่งประเทศไทยควรใช้นโยบายการเงินที่ทำให้ตัคส่วนการถือเงินสด ความผันแปรของปริมาณเงินฝาก และตัคส่วนระหว่างอัตราดอกเบี้ยภายในประเทศต่ออัตราดอกเบี้ยต่างประเทศมีเสถียรภาพ ทั้งนี้เพื่อให้ตัวทวิคูณทางการเงินมีเสถียรภาพด้วย